

Dinsdag 'de HEERE is mijn Kracht en Lied'

Lezen: Exodus 15:1-19

Ik zal den HEERE zingen; want Hij is hogelijk verheven! Het paard en zijn ruiter heeft Hij in de zee geworpen. De HEERE is mijn Kracht en Lied, en Hij is mij tot een Heil geweest; deze is mijn God; daarom zal ik Hem een liefelijke woning maken; Hij is mijns vaders God, dies zal ik Hem verheffen! De HEERE is een krijgsman; HEERE is Zijn Naam!

Aan de ene kant aangrijpende woorden en aan de andere kant vertroostende woorden! Israël zingt terwijl ze staat aan de andere kant van de Rode Zee. De HEERE heeft inderdaad grote wonderen gedaan. Alle reden om Hem te loven. Maar ... in deze Rode Zee is ook het leger van Egypte geworpen (paard en ruiter). Ze zijn verdronken en dus de dood gestorven. De waarschuwing van de HEERE in de wind geslagen en doorgedaan op deze weg.

Het volk mag in verwondering zingen. Waar zij in zichzelf krachteloos waren en geen lied meer konden zingen, kan er nu gezegd worden: Hij is mijn Kracht en Lied. Nog niet zo heel lang geleden leek het zo totaal anders te zijn. Voor hen het water van de Rode Zee, achter hen de jagende Farao en zijn leger, naast hen niet te nemen bergen. Het doen denken aan de woorden: mijn genade zij u genoeg.

Zo kan ook het geloof nooit in zichzelf staande blijven. In zichzelf zwak, maar Hij versterkt hen. Hij is hun Lied: Bezwijkt dan ooit, in bitt're smart, of bangen nood, mijn vlees en hart, zo zult Gij zijn voor mijn gemoed. Mijn rots, deel, mijn eeuwig goed.

Zingen: Psalm 73:13

Vraag: Overdenk dit lied eens tegen de achtergrond van de ondergang van het leger van Egypte en haar Farao.

Woensdag 'Ditmaal zal ik de HEERE loven'

Lezen: Genesis 29:35; 49:8

En zij werd wederom bevrucht, en baarde een zoon, en zeide: Ditmaal zal ik den HEERE loven; daarom noemde zij zijn naam Juda. En zij hield op van baren.

Juda! gij zijt het, u zullen uw broeders loven; uw hand zal zijn op den nek uwer vijanden; voor u zullen zich uws vaders zonen nederbuigen.

Deze woorden vinden we terug in een bekend hoofdstuk. We weten dat Jakob de aartsvader twee vrouwen had: Rachel en Leah. Alsook dat hij de eerste veel meer liefhad dan de eerste. De gevolgen zijn verstrekkend geweest.

Hier in deze twee verzen worden we meegenomen naar de geboorte van vierde zoon van Jakob en Leah. Deze krijgt de naam van Juda, 'lover van de HEERE'. Ziet ze hiermee af van alle omstandigheden en ziet ze alleen op de HEERE? De naam is in elk geval een belijdenis en bij het sterven van Jakob horen we deze belijdenis opnieuw. Niet uit Ruben, Simeon of Levi zal de Messias geboren worden, maar uit Juda. Hij, de Leeuw uit Juda's stam is alle reden om God te loven. Nog niet zo heel lang geleden hebben we stilgestaan bij de komst van Christus naar deze aarde.

Voor Leah waren de omstandigheden vaak moedbenemend, en dat geldt voor het leven hier op aarde niet minder. Maar, zalig hij die in dit leven, Jakobs God ter Hulp heeft. Fluisteren we het mee, in aanbidding en verwondering met Leah: Ditmaal zal ik de HEERE loven ... Is Hij de Leeuw uit de stam van Juda niet alle lof, eer en aanbidding waar?

Zingen: Psalm 145:1

Overdenking: Wat maakt deze naam van de vierde zoon anders dan de voorgaande drie?

Donderdag 'De HEERE is mijn Toevlucht'

Lezen: 2 Samuël 22:2-3

Hij zeide dan: De HEERE is mij mijn Steenrots, en mijn Burg, en mijn Uithelper. God is mijn Rots, ik zal op Hem betrouwen; mijn Schild en de Hoorn mijns heils, mijn Hoog Vertrek en mijn Toevlucht, mijn Verlosser! Van geweld hebt Gij mij verlost!

De meeste Psalmen van David vinden we terug in het Psalmenboek. Maar hier lezen we er ook één. Hij roept herkenning op. Lees Psalm 18 er maar eens naast.

De achtergrond van deze Psalm? De HEERE had hem verlost uit de hand van al zijn vijanden en van Saul. Stof tot danken genoeg voor David. Je proeft er de geloofstaal in terug. Hier begreep Saul niets van! Wij kunnen hier in dit korte gedeelte niet stilstaan bij alle namen. Iedere naam die David aan de HEERE geeft is reden tot overdenking. In elk geval laat David horen waar hij zich in tijden van nood, van het moment dat de vijanden op hem aankwamen kon schuilen. Was het voor hem altijd zeker? Nee, dat zeker niet. Hij heeft ook gezegd dat hij bang was om door de handen van Saul om te komen. En dan toch het 'nochtans'. Opnieuw gevonden worden en schuilen in de HEERE als zijn Steenrots, Burg en Uithelper. Op het moment dat we vluchten, kijken we niet waarheen. Je wilt zo snel mogelijk weg van het gevaar. Bij de toevlucht nemen is dat totaal anders. Je hebt een doel voor ogen. Zoals David dat had. De HEERE is zijn Toevlucht. Daar komt het vermoeide hart tot rust, daar mag het geloof weer op adem komen. Schuilen onder Zijn vleugelen en zingen: God ... is mijn Hoog Vertrek en mijn Toevlucht, mijn Verlosser.

Zingen: Psalm 18:9

Overdenking: Wat betekent het om hierbij de woorden van Augustinus te overdenken: onrustig is het hart, totdat rust vindt in U o God.

Vrijdag 'Gods daden vragen om ons amen'

Lezen: 1 Kronieken 16:8-9, 36

Looft den HEERE, roept Zijn Naam aan, maakt Zijn daden bekend onder de volken. Zingt Hem, psalmzingt Hem, spreekt aandachtelijk van al Zijn wonderwerken. Geloofd zij de HEERE, de God Israëls, van eeuwigheid tot eeuwigheid! En al het volk zeide: Amen! en het loofde den HEERE.

De ark van God is in de stad van David gebracht. De koning was erbij. Hij ging voorop. Danste en huppelde voor de ark uit. De ark wordt in de tent gebracht, die David ervoor gespannen had. Vervolgens brengt de koning brandoffers en dankoffers voor het aangezicht van God. Dan gaat de koning God loven en danken. Deze Psalm is samengesteld uit verschillende Psalmen (Psalm 105, 96, 136 en 106). Nu is dat voor ons niet zo belangrijk. De inhoud wel! Heerlijk om te horen dat David nu niet anders meer kan dan God de loven. En ... het geloof ... moet het doen ... de daden van de HEERE bekendmaken onder de volken. Waar het hart vol van is, daar loopt de mond van over. Terwijl je deze woorden leest, overdenk eens een moment in je leven waar je van weet: er was reden om de HEERE psalmen te zingen. Zo doet David eigenlijk ook. Deze Psalm vraagt om een antwoord en wat doet het volk? Ze zingt en belijdt haar 'amen' en looft daarmee de HEERE. Het zal waar en zeker zijn. Hier in deze tent staat de ark van het verbond. Is het wonder dat David ook woorden uit Psalm 105 zingt? De HEERE gedenkt aan Zijn verbond tot in het duizendste geslacht dat leeft. Breng je het bij de HEERE?!

Zingen: Psalm 105:5

Vraag: is dit amen van het volk te vergelijken met het amen na de verkondiging?

Zaterdag 'verheugen in God, mijn Zaligmaker'

Lezen: Lukas 1:46-55

Mijn ziel maakt groot den Heere. En mijn geest verheugt zich in God, mijn Zaligmaker.

Wonderlijke ontmoeting. Twee vrouwen. Elizabeth en Maria. Allebei zwanger. Elizabeth was er onwetend van, maar Maria niet. Zij had die wonderlijke boodschap, verkondiging uit de mond van Gabriël, de boodschapper van God gehoord. Ze mocht rusten in het zekere woord van de Heere. Ontroerd was ze wel, maar niet over de verschijning van de engel, als wel over het woord van de engel. Maria is gegaan. Richting Judea. Daar woonde Zacharias en Elizabeth. De deur is nog niet open of ze wordt welkom geheten door Elizabeth. Ze is gezegend evenals de vrucht van haar buik. Hoe wist Elizabeth dat? Het kindeke, haar Johannes, sprong van vreugde op in haar buik. Hier bevestigt de Heere voor Maria het woord van de engel. Zij draagt de Zoon van God onder haar hart. De beloofde Messias zal komen, de Zaligmaker. Haar mond gaat vanzelf open en ze zingt en jubelt. Om de Heere groot te maken. Haar geest verheugt zich in God haar Zaligmaker. God beloften worden heerlijk vervuld. Hij is getrouw aan Zijn Woord. Deze belijdenis laat in elk geval zien dat ook zij zonder deze Zaligmaker niet kan. Ook al is zij de moeder van de Heere. Hier houdt het Woord ons een indringende spiegel voor: zingen we met haar mee in aanbidding?

Zingen: Lofzang van Maria: 1

Overdenking: Wat is voor jou het onderwijs dat in deze ontmoeting ligt, die Maria bracht tot loven van de Heere.

Zondag 'de Heere is genadig, is zijn naam'

Lezen: Lukas 1:67-80

En gij, kindeken, zult een profeet des Allerhoogsten genaamd worden; want gij zult voor het aangezicht des Heeren heengaan, om Zijn wegen te bereiden, om Zijn volk kennis der zaligheid te geven, in vergeving hunner zonden,

Gisteren hoorden we van die bijzondere ontmoeting tussen Elizabeth en Maria. Daar smolten harten samen in het aanbidden van de Heere. En Zacharias ...? Hij moest zwijgen. Wij kennen de geschiedenis. Zijn ongeloof was de reden. Hij zal getuige geweest zijn van deze ontmoeting. Maar zijn mond was gesloten. Maar niet voor altijd. Het moment breekt aan dat de beloofde zoon, de voorloper en wegbereider geboren wordt. Hoe zal dit kind heten? Dat is de vraag die gesteld wordt, terwijl er min of meer verwacht wordt dat hij Zacharias heet en in de sporen van zijn vader als priester zal gaan. Toch is dat niet het geval. Hij zal Johannes heeten: de Heere is genadig. Deze naamgeving is de reden dat het ook aan Zacharias wordt gevraagd. In gedachten staan wij bij hem. De priester neemt het schrijftafeltje en schrijft: Johannes is zijn naam, de Heere is genadig is zijn naam. Terstond wordt zijn mond geopend. Op het moment dat hij deze woorden schrijft leest zijn hart de woorden mee. Net als Maria moet ook hij de Heere loven. Zijn zoon zal voorloper en wegbereider zijn. Hij zal wijzen op het Lam van God, dat de zonde der wereld wegneemt. Ik denk weer terug aan Leah die haar zoon de naam van Juda gaf 'ditmaal zal ik de HEERE loven'.

Zingen: Lofzang van Zacharias: 4

Persoonlijke verwerking: schrijf deze naam eens op en breng die in het gebed bij de Heere.

Maandag 'heengaan in vrede'

Lezen: Lukas 2:25-40

Nu laat Gij, Heere! Uw dienstknecht gaan in vrede naar Uw woord, want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien,

Maria verheugde zich samen met Elizabeth, Zacharias mocht de naam van Johannes, 'de Heere is genadig' bezingen. En Simeon? Hij werd door de Heilige Geest gedreven naar de tempel. Hoelang het geleden is geweest dat de Heere hem de belofte had gedaan dat hij de Christus des Heeren zou zien? We weten het niet. Maar nu is hij in de tempel en hij niet alleen. Het zal een drukte van belang zijn in deze grote tempel. Tussen al die mensen lopen ook een man en een vrouw. De vrouw draagt een Kind. We lezen niet dat Simeon om het Kindeke vraagt. Hij neemt het in zijn armen en ...? Ook zijn mond gaat open. Hij mengt zich in het koor van hen die de verlossing van Israël verwachtten. Werkelijk adventsvolk. Verwachtend volk. Uitzierend volk. En hier ... verwonderd en aanbidde volk. Ooit zei Jakob dat hij op Gods zaligheid wachtte en hier zegt Simeon dat zijn ogen Gods zaligheid hebben gezien. Ja, de zaligheid is in geen Ander. Wat eeuwen beloofd was, is vervuld. Gods beloften worden heerlijk vervuld. Nu kan hij in vrede heengaan. De naam van deze Zaligmaker is ook 'Vredevorst'. Zeker Simeon kwam door de Geest gedreven in de tempel en deelde in de zaligheid. Wel zitten hier lessen in voor ons. Of Simeon direct gestorven is? Dat weten we niet. Hoeft ook niet. Hij kon heengaan in vrede. En wij? Drukken wij met Simeon dit Kind aan ons zondig hart? Zo alleen kunnen en zullen we met hem zingen! Om in deze laatste dag van Christus' Kerk op aarde met hem zeker te weten: Hij zal komen.

Zingen: Lofzang van Simeon: 1 en 2

Vraag: In Johannes 1:14 lezen we dat Johannes schrijft dat hij Gods heerlijkheid heeft aanschouwd. Dat is meer dan zien. Overdenk eens wat dat betekent voor het zien van Simeon?